

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Profess. Ad Exequias quas ... Virgini Annae Elisabethae Willebrandiae, Filiae desideratissimae, moestissimi Parentes hodie paratum eunt, Omnium ordinum Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, [1658]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777132486>

Druck Freier Zugang

178.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

HERMANNUS

LEOBRE/

J.U.D. ac Cod. Profess.

Ad

EXEQUIAS

quas

ANTISSIMÆ ET PISSIMÆ
VIRGINI

ANNÆ ELISABETHÆ

WILLEBRANDIÆ,

Filia desideratissima,

Mœstissimi PARENTES hodiè para-
tum eunt,

Omnium ordinum CIVES ACA-
DEMICOS studiosissimè invitat.

ROSTOCHII

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad, Typ

LB. FP. Willebrand, Anna 5. 1658

Olius hominis esse dignitatem quandam, siue maiestatem præ cæteris animalibus, & satis animadvertimus, & in Conditoem & Parentem omnium grati agnoscimus. Quod si ex alterâ parte conditionem nostram spectemus, nemo est, quamvis genere clarus, ætate virens, viribus valens, amicis & opibus potens, honoribus magnus, nec fortunæ solum, sed dotibus etiam animi præstans, qui de felicitate suâ sibi certi ad unum diem aliquid habeat polliceri. Id animadversum, ab initio, occasionem dedit & populo & Sapientibus, ut alii aliter hanc miseriam pingent, atq; unumquemq; nostri generis cum folio, cum bullâ, cum volatu muscæ, cum umbrâ, cum somnio, denique cum umbrâ somnii compararent. Et verò hæc imagines, & hæc fragilitatis nostræ exempla confiderare

siderare rectum puto, non ut nos animis
torqueamus, sed ut rectæ vitæ rationem in-
eamus, præter consuetudinem potissimæ par-
tis mortalium. Nec hîc opus est perversa ho-
minum studia recensere: Quid agere, aut
quò referre nos oporteat, novimus, ut hoc
spacio brevi omnino, quotquot etiam an-
norum futurum sit, confecto, transeamus in
meliorem, eamq; incertis & calamitatis o-
mnis expertem vitam. Quæ hujuscemodi sunt
generis, animis nostris semper quidem ob-
versari, sed in funerum deductionibus omni-
um maximè in mentem nobis venire de-
bent; sic polliceri equidem habeam, nos si-
vè studii, sivè humanitatis nostræ non levem
fructum domum reportaturos. Intueamur
hodiernum saltem elegantissimæ annisq; flo-
rentissimæ VIRGINIS, ANNÆ ELISABE-
THÆ WILLEBRANDIÆ, exemplum,
quod vel solum de vitæ nostræ fragilitate, re-
rumq; humanarum inconstantiâ abundè nos
erudiet, & in plurimarum etiam aliarum re-
rum considerationem deducet, quas medi-
tari cotidè, inq; usus convertere suos, ne-
mo profectò, qui sapiat, benèq; sibi prospe-
ctum velit, negliget. Nata est VIRGO Anno
1642, 19. Novembr. i.e. ipso ELISABETHÆ
die

die, Patre VIRO Spectatissimo & Prudentis-
simo DN. JOANNE WILLEBRANDO, Se-
natore Reip. hujus præclarè merente; Matre
fexus sui dotibus ac virtutibus ornatissimâ
Fæminâ, ELISABETHA Cassen. Avus pa-
ternus fuit VIR Amplissimus DN. JOANNES
WILLEBRANDUS, itidem loci ac Reip.
hujus Senator eximius; Avia paterna lectis-
sima & pudicissima ELISABETHA Cün-
singes. Avus Maternus extitit VIR Clarissimus
& Excellentissimus DN. M. PETRUS Casse/
Logices quondam apud nos Professor, Du-
calis Collegii, itemq; totius Universitatis ve-
nerandus Senior; Vir antiquâ virtute & fide:
Avia materna EUPHROSINA Hagemesters/
ex perverustâ celebriq; HAGEMESTERO-
RUM gente, quæ GÜSTROVIO originem
debet, oriunda. Proavum paternum habuit
JOANNEM WILLEBRANDUM, Princi-
pem apud nos Civem ac Mercatorem, quin-
& Sedecimvirum Spectatissimum: Proaviam
paternam Nobilissimam ANNAM Barner/
Srenui ac Nobiliss. DN. SEBASTIANI Bar-
ners / Dobberanensis Præfecti, & primarii
quondam urbis nostræ civis, filiam: Proavus
Maternus erat JACOBUS Casse/ nec ipse in-
ter cives olim ac negotiatores nostros postre-
mus;

mus; Proavia materna ANNA BURENIA,
natâ istò ACADEMIÆ quondam nostræ,
omniumq; in eâ elegantiorum literarum IN-
STAURATORE, ARNOLDO BURENIO,
summo ac incomparabili VIRO, inq; tantum
laudando, in quantum prisca virtus & erudi-
tio intelligi unquam possunt. Hi, quos recen-
suimus, sunt, quibus originem debet ANNA
ELISABETHA WILLEBRANDIA. Paren-
tes, quum non nisi eâ, quâ ipsi aliquando in
lucem prodissent, conditione, filiam ex se ge-
nuisse scirent, i. e. peccati sordibus totam in-
volutam, adeoq; extra gratiæ statum positam;
ante omnia id dedere operam, ut per Bap-
tismum, illud INITIATIONIS Sacramentum,
â vitio, quod adhærebat, ablueretur, & in fæ-
dus recepta, Christianæ Ecclesiæ membrum
fieret. Neq; verò deinceps etiam quicquam
intermissum est eorum, quæ probè legiti-
meq; educandæ factura esse viderentur. Nul-
la non monstrata ei via ad virtutem est, quæ
varia idcirco exercita VIRGINI in omni vitâ
fuit, sed nulla crebrior, quam PIETAS, ut
quam sciret *habere promissiones hujus & futuri
seculi.* Non habita ferè sacris in Ædibus est
Concio, & vix preces peractæ ullæ, sine ipsâ
audiente. Non res ulla conspecta in manibus
ejus

ejus frequentior, quàm sacer divinusq; liber;
tantumq; mehercule in studio cælesti crevit,
ut de fidei nostræ aut religionis capitibus for-
tean quærenti, promtiùs rectiusq; respondere
juvencula potuerit, quam quævis adultior
alia. Pudorem verò etiam maximè omnium,
adeoq; asservabat, ut, ne oculis quidem cu-
jusquam, quicquam de virginitatis integri-
tate delibari permitteret. Veritatis sic
amanserat, ut nec joco mentiretur. Pati-
entissima, quamcunq; etiam sortem POTE-
STAS MAJOR ferendam immitteret. Hu-
millima, ut superiores veneraretur, Æquales
diligere, Minorum neminem contemneret;
omnibus cuperet esse inferior, Summa: Ni-
hil agere visa est, quod non omni ex parte
VIRTUOSAM esse argueret. Cæterum ad tri-
sticiam, & nescio quos non melancholicos ani-
mos, proniorem Natura finxerat; Sexq; sunt
ipsæ septimanæ, quòd somni inopiâ (quem
adeò plerumq; exiguum experta est, ut vigiles
quandoq; integras noctes duceret) gravi ce-
phalalgia premeretur, à quâ tamen per singu-
rem DEI gratiam, & fidelissimam, Experi-
entiss & Excellentissimi VIRIDN. JOANNIS
BACMEISTERI, Med. D. ac Prof. Collegæ
honorandi, operâ, usq; adeò respiravit, ut pro
sveto

sveto more, maximoq; cum prolubio templam
iterum frequentaret, & ante hos etiam 14. dies,
unâ cum parentibus, maximâ mentis devoti-
ne, sacrâ synaxi uteretur. Mensis hujus die 4. de
novis capitis doloribus queri apud Matrem or-
sa est, quos in usitatiores jam, quàm pridem,
experiretur: Ire in lectum denuò coëgit mali
violencia, VIRGINEMq; commonefecit, fore,
ut moretetur. Ipsa proin ad PIETATIS exerci-
tia (quæ nunquam neglexerat) recurrens, & ab-
ire, quando DEO videretur, paratissima, ani-
mam REDEMPTORI commendavit, iden-
tidem his usa vocibus: *Herr Jesu dir befehl ich
meinen Geist; Du hast mich erlöset du getrettet
Heyland: Quotiescunq; saltem per paroxismos
& morbi vehementiam liceret, neminem
majori cum voluptate, quin & frequentius ap-
pellabat, quam Conservatorem JESUM. Mar-
tis die (qui 8. erat Decembr.) circa meridiem
verbo divino suppeditabat Parens Filia, quan-
tum unquam poterat, solatium; Deindè ex
auro contra chariori hymno: *Wie schon leuch-
tet der Morgenstern: aliquot versus Agra præ-
legebat, interq; alios istum: Herr Gott Vater
mein starker Held etc. usq; ad hæc verba: Eya/
Eya Himlisch Leben wird Er geben mir dort oben/
ewig soll mein Herr Jhn loben: quæ maximo cū
ardore**

ardore ac studio repetiit, ultimosq; Hymni
duos versus suapte sponte de novo auspicata,
clarissimâ voce cecinit: Singet/Espringet/Zu-
billet/triumphiret/dancket dem HERN. Deniq;
finem factura; Kom du schone freuden Krohne/
bleib nicht lange Deiner warte Zeit mit verlangen.
Præterito Martis, i. e. 15. hujus mensis die intra
6. & 7. vespertinam, in ipso flore ætatis, & de-
cimū saltem sextumq; annum agens, beatissimè
expiravit, animamq; DEO, unde acceperat,
reddidit, corpus nobis reliquit TERÆ MA-
TRI, è quâ oriundum erat, consecrandum,
Quod quidem humani officium hac ipsa die
DEFUNCTÆ exhibebim9. Itæ frequentes, Ci-
ves ACADEMICI, exequias; vos imprimis, STU-
DIOSI JUVENES, ultimum honorem, si fors
nulli alii, eo, quo par erat, numero, præstare vo-
lupte est, saltem VIRGINI ne denegate, quã ere-
ptam hisce terris ad eò immaturè esse, nos cer-
tè pluribus aliis, vos hâc præcipuè causâ dolo-
bitis, scio, quòd antè mortalitatis, quàm mu-
liebris patientiæ sustinuerit legem. P. P.

XIIX. Decemb. sub sigillo Re-
toratus. A. 1657

Conventus fiet horâ 1. pomerid. in
Æde B. VIRGINI sacrâ,

☞: (o) : ☞

mus; Proavia materna ANNA
natâ istò ACADEMIÆ quæ
omniumq; in eâ elegantiorum
STAVRATORE, ARNOLD
summo ac incomparabili VIRGO
laudando, in quantum prisca
tio intelligi unquam possunt. H
suis, sunt, quibus originem
ELISABETHA WILLEBRAN
tes, quum non nisi eâ, quâ ipsi
lucem prodissent, conditione,
nuisse scirent, i.e. peccati sordi
volutam, adeoq; extra gratiæ sta
ante omnia id dedere operam,
smum, illud INITIATIONIS Sa
â vitio, quod adhærebat, abluen
dus recepta, Christianæ Ecclesi
fieret. Neq; verò deinceps etia
intermissum est eorum, quæ
meq; educandæ factura esse vid
la non monstrata ei via ad virtu
varia idcirco exercita VIRGINI
fuit, sed nulla crebrior, quam P
quam sciret *habere promissiones*
seculi. Non habita ferè sacriss
Concio, & vix preces peractæ
audiente, Non res ulla conspex

